

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej

(Sprawy połączone C-317/13 i C-679/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Poddanie nowej substancji psychoaktywnej środkom kontroli — Określenie podstawy prawnej — Właściwe ramy prawne w związku z wejściem w życie traktatu z Lizbony — Postanowienia przejściowe — Wtórna podstawa prawna — Konsultacja z Parlamentem)

(2015/C 198/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: F. Drexler, A. Caiola i M. Pencheva, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Pleśniak i A.F. Jensen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2013/129/UE z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie poddania 4-metyloamfetaminy środkom kontroli oraz decyzji wykonawczej Rady 2013/496/UE z dnia 7 października 2013 r. w sprawie poddania 5-(2-aminopropyl)indolu środkom kontroli.
- 2) Skutki decyzji 2013/129 oraz decyzji wykonawczej 2013/496 zostają utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie nowych aktów, które je zastąpią.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Republika Austrii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.
Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – postępowanie wszczęte przez Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

(Sprawa C-388/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Błędna informacja dostarczona przez przedsiębiorstwo telekomunikacyjne jednemu ze swoich abonentów, która to informacja spowodowała dodatkowe koszty dla tego abonenta — Uznanie za „praktykę handlową wprowadzającą w błąd”)

(2015/C 198/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Przy udziale: UPC Magyarország Kft.

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych) należy interpretować w ten sposób, że podanie konsumentowi przez przedsiębiorcę błędnej informacji takiej jak ta będąca przedmiotem sporu w postępowaniu głównym należy uznać za „praktykę handlową wprowadzającą w błąd” w rozumieniu tejże dyrektywy, chociaż podanie do wiadomości danej informacji dotyczyło tylko jednego konsumenta.
- 2) Dyrektywę 2005/29 należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdy praktyka handlowa spełnia wszystkie kryteria ustanowione w art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, aby można było zakwalifikować ją jako praktykę wprowadzającą w błąd konsumenta, nie zachodzi konieczność zbadania, czy taka praktyka jest również sprzeczna z wymogami staranności zawodowej w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. a) wspomnianej dyrektywy, aby można było ją uznać za nieuczciwą i w konsekwencji za zabronioną na podstawie art. 5 ust. 1 tejże dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 kwietnia 2015 r. – Rada Unii Europejskiej/Komisja Europejska

(Sprawa C-409/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc makrofinansowa dla państw trzecich — Decyzja Komisji o wycofaniu projektu rozporządzenia ramowego — Artykuł 13 ust. 2 TUE i art. 17 TUE — Artykuł 293 TFUE — Zasada kompetencji powierzonych — Zasada równowagi instytucjonalnej — Zasada lojalnej współpracy — Artykuł 296 TFUE — Obowiązek uzasadnienia)

(2015/C 198/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Maganza, A. de Gregorio Merino i I. Gurov, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, P. Van Nuffel i M. Clausen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i J. Škeřík, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: T. Henze, pełnomocnik), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez P. Gentilego, avvocato dello Stato), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, B. Koopman i J. Langer, pełnomocnicy), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik), Republika Finlandii (przedstawiciel: H. Leppo, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: U. Persson i A. Falk, pełnomocnicy) oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Kaye, pełnomocnik, wspierana przez R. Palmera, barrister)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.